

WINTERTIJD

Het water stroomt halsstarrig door de grachten.
Omdat dat is wat water doet, maar nooit
Zag het zo brak en zielloos als vandaag.

Het heeft gesneeuwd. De straten zijn bestrooid
En mensen lopen somberend en traag
Langs lege onverlichte winkelruiten.

Ik loop er ook, mijn hoofd diep in mijn kraag.
Er is hier niets te doen, toch ben ik buiten.
Mijn zwarte hond loopt naast me, in gedachten.

De zon verdwijnt, dit is het laatste uur
Van weer een dag. Het waait. De wind is guur.

Peter Knipmeijer